

Ανίου Κυπριανού Καοθανένης :Μπροστά στον

Δεν πρέπει να θλιβώμεθα, αγαπητοί χριστιανοί από την εκδημία των αδελφών μας προς τον Θεό, αφού γνωρίζομε καλά ότι δεν έχουν χαθή, αλλ' ότι απλώς προηγούνται από εμάς. Ξέρομε πράγματι ότι δεν μας εγκαταλείπουν παρά για να προπορευθούν, όπως κάνουν συχνά οι ταξιδιώτες και οι ναυτικοί. Μπορούμε να λυπούμεθα, χωρίς όμως να θρηνούμε την απώλειά τους.

Ο απόστολος Παύλος, μέμφεται κάθε άνθρωπο που δοκιμάζει θλίψη με τον θάνατο των δικών του, τον επιπλήττει και μάλιστα τονκατηγορεί: «Ου θέλομεν δε υμάς αγνοείν, αδελφοί, περί τωνκεκοιμημένων, ίνα μη λυπήσθε καθώς και οι λοιποί οι μη έχοντες ελπίδα.ει γαρ πιστεύομεν ότι Ιησούς απέθανε και ανέστη, ούτω και ο Θεός τους κοιμηθέντας δια του Ιησού άξει (θα φέρη) συν αυτώ» (Α' Θεσσ., δ' 13-14). Πράγμα που σημαίνει ότι αυτοί που θλίβονται για τον θάνατο τωνδικών τους, είναι

πράγματι αυτοί που δεν έχουν ελπίδα.

Επομένως, εμείς που ζούμε με την ελπίδα και πιστεύουμε στον εμείς που έχουμε την πεποίθηση ότι ο Χριστός υπέφερε για εμάς και ανέστη, που έχουμε αναγεννηθεί δι' Αυτού και εν Αυτώ, γιατί θλιβόμαστε τόσο με την εκδημία των δικών μας, σαν να ήσαν χαμένοι δια παντός, αφού ο ίδιος ο Κύριός μας, μας ενισχύει με αυτούς τους λόγους: «Εγώ ειμι η ανάστασις και η ζωή ...; ο πιστεύων εις εμέ, καν αποθάνη, ζήσεται ...; και πας ο ζων και πιστεύων εις εμέ ου μη αποθάνη εις τον αιώνα» (Ιω. ια', 25-26). Εάν, λοιπόν, πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό, εάν έχουμε εμπιστοσύνη στους λόγους και στις υποσχέσεις Του, δεν θα πεθάνουμε ποτέ.

Ας μην λησμονούμε ότι ο θάνατος δεν είναι μία τελική έξοδος, αλλά ένα πέρασμα, μια πρόσκαιρη πορεία προς την αιωνιότητα. Ποιος δεν θα βιαζόταν να φθάση σε μία ζωή καλύτερη; Ποιος δεν θα ήταν ανυπόμονος να αλλάξηνα μεταμορφωθή κατ' εικόνα Χριστού και να πλησιάση το ταχύτερον στην ουράνια ευγένεια και δόξα, όπως τοο απ. Παύλος: «Ημών γαρ το πολίτευμα εν ουρανοίς υπάρχει, εξ ου και σωτήρα απεκδεχόμεθα Κύριον Ιησούν Χριστόν, ος μετασχηματίσει το σώμα της ταπεινώσεως ημών εις το γενέσθαι αυτό σύμμορφον τω σώματι της δόξης Αυτού» (Φιλ. γ', 20).

Όπως μαρτυρεί το βιβλίο της Γενέσεως, ο Ενώχ αρπάχθηκε από την ζωή, αυτός που είχε την εύνοια του Θεού: «Ευηρέστησεν Ενώχ τω Θεώ, και ουχ ευρίσκετο, ότι μετέθηκεν αυτόν ο Θεός» (Γεν. ε΄, 24). Δια μέσου του Σολομώντος, το άγιον Πνεύμα μας διδάσκει ομοίως ότι, αυτοί που ευαρεστούν στον Θεό, καλούνται πρόωρα από την και ελευθερώνονται γρηγορώτερα από τον κόσμο ...; από φόβο μήπως, η πολύ μεγάλη παραμονή στην γη, συμβή να φθείρη: «Ηρπάγη, μη κακία αλλάξη σύνεσιν αυτού. Αρεστή γαρ ην Κυρίω η ψυχή αυτού ...; δια τούτο έσπευσεν εκΣοφ. Σολ. ιδ΄, 11-14)

Ευρίσκομε ακόμη μέσα στους Ψαλμούς το παράδειγμα του Δαβίδ, μιας ψυχής αφοσιωμένης στον Θεό με την πίστη την πνευματική, που σπεύδει με βιασύνη προς τον Κύριο: «Ως αγαπητά τα σκηνώματά Σου, Κύριε των δυνάμεων. Επιποθεί και εκλείπει η ψυχή μου εις τας αυλάς του Κυρίου» (Ψαλμ. πγ΄, 2).

Είναι ίδιον εκείνου που ο κόσμος γοητεύει, που αφήνεται να πλανηθή από τα απατηλά θέληγτρα του κόσμου, να επιθυμεί να παραμείνει επί μακρόν στην ζωή. Ο

ευαγγελιστής Ιωάννης, όμως, μας υποχρεώνει ζωηρά να μηπροσηλωνόμεθα στον κόσμο, υπακούοντες στις σαρκικές επιθυμίες μας, και μας παροτρύνει με αυτούς τους λόγους: «Μη αγαπάτε τον κόσμο μηδέ τα εν τω κόσμω ...; εάν τις αγαπά τον κόσμο, ουκ έστιν η αγάπη του Πατρός εν αυτώ ...; ότι παν το εν τω κόσμω, η επιθυμία της σαρκός και η επιθυμία των οφθαλμών και η αλαζονεία του βίου, ουκ έστινεκ του Πατρός, αλλ' εκ του κόσμου εστί. Και ο κόσμος παράγεται (παρέρχεται) και η επιθυμία αυτού ...; ο δε ποιών τοτου Θεού μένει εις τον αιώνα» (Α' Ιω. β', 15-17).

aiakos_D003387we.jpg

Ας είμεθα μάλλον έτοιμοι να υπακούσωμε στις βουλές του Θεού, ισχυροί με μια ψυχή ευθεία και ειλικρινή, μεμια πίστη ακλόνητη και ένα θάρρος σταθερό, και ας μη θλιβώμεθα από τον θάνατο αυτών που μας είναι αγαπητοί. ότανσημάνει η ώρα, να καλέσει και εμάς ο Θεός, ας βαδίσωμε προς Αυτόν χωρίς δισταγμό, χωρίς βαρυθυμία.

Αν οι δούλοι του Θεού όφειλαν, σε κάθε εποχή, να συμμορφώνονται με αυτόν τον κανόνα, η τήρησίς του τώρα έχει γίνει μία αναγκαιότητα. Ο κόσμος, πράγματι, επιταχύνει τον όλεθρό του και βρίσκεται πολιορκημένος από πλήθοςσυμφορών που τον φθείρουν, εις τρόπον ώστε εμείς που έχομε συνείδηση των κακών, που τον έχουν ήδη προσβάλλει σφοδρώς και που γνωρίζομε ότι γεγονότα ακόμη βαρύτερα τον απειλούν, συμπεραίνομε χωρίς κόπο ότι, το μεγαλύτερο συμφέρον για εμάς τους Χριστιανούς είναι να αποσυρθούμε, το γρηγορότερον, από την γη εδώ.

Και δεν πρέπει, αγαπητοί αδελφοί μου, να λησμονούμε ότι, έχομε ήδη αποχωρισθεί από τον κόσμο και ζούμεεδώ κάτω «ως πάροικοι και παρεπίδημοι» - σαν ξένοι και περαστικοί - (Α' Πέτρ. β', 11), σαν ταξιδιώτες. Ευλογημένη ηημέρα, που έχει ορίσει στον καθένα την πραγματική του κατοικία και που, αφού μας αποσπάσει από αυτόν τον κόσμο και μας απαλλάξει από τα δεσμά του, μας μεταφέρει στον Παράδεισο και στην Βασιλεία των Ουρανών. Τι γλυκύτητα ναπεθαίνεις χωρίς φόβο! Τι μακαριότητα βαθειά και ατελείωτη, να ζεις μέσα στην αιωνιότητα!

Ποιος είναι αυτός που δεν θα έσπευδε να ξαναφθάσει στην πατρίδα του, μετά από ένα διάστημα παραμονής στην ξενιτιά; Πατρίδα μας είναι ο παράδεισος και εξ αρχής είχαμε τους Πατριάρχες για πατέρες. Γιατί, λοιπόν, δενν' αντικρύσωμε την πατρίδα μας; σπεύδομε

Εκεί ευρίσκεται ο ένδοξος χορός των Αποστόλων, η ζωογόνος πληθύς των Προφητών, η αναρίθμητη στρατιά των Μαρτύρων, στεφανωμένων για τα κατορθώματά τους ενάντια στον εχθρό και τον πόνο, απολαμβάνοντες εκεί τον Εκεί ακτινοβολούν οι παρθένοι, που υπεδούλωσαν με αξιέπαινες προσπάθειες την φιληδονία της σαρκός. Εκεί, τέλος, ανταμοίβονται οι άνθρωποι που επέδειξαν ευσπλαχνία και οίκτο, που πολλαπλασίασαν τις ελεήμονες βοηθεί, στις ανάγκες των πτωχών και, πιστοί στα παραγγέλματα του Κυρίου, κατάφεραν να ανυψωθούν από τα γήινα αγαθά στους θησαυρούς τους ουράνιους.

Ας βιαστούμε λοιπόν, να τους συναντήσωμε και να παρουσιασθούμε ενώπιον του Κυρίου, και οας διαγνώσει τον πόθο της πίστεως και της ψυχής μας ...; Αυτός, ο Οποίος απονέμει την ύψιστη ανταμοιβή της δόξης Του σε αυτούς, που τον έχουν ποθήσει με την πιο μεγάλη θέρμη της καρδιάς.

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr